

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. Imagines apud Christianos in honorem Dei erectae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

nimirum quæ diuinæ gloriæ derogant. Alterutrum horum aduersarij concedant oportet. Atqui primum verum esse non potest quum Deus sibi ipse non repugnet, nec contraria præcipiat. Quomodo vero Deum repugnantia & iniustitia nota liberabimus, si eostamquam idololatras ab ipso puniendos fore dicamus, qui exemplum ipsius sequuntur & imitantur? Numquid enim Deus, etiam post latum decalogum, Cherubinos humanæ facie in templo suo collocauit, ut eum se pente in ligao ad crucis formam erigi, aliaque opera quorum ipsis in templo & ad sacra futurus erat, boum, leonum, &c. specie fieri voluit? Circumfer oculos per totum illud stupendi operis Salomonis templum. Vbiique imagines sculptæ occurserunt: ut caput VI. lib. III. Regum legenti facile apparebit.

IV. Lubenter vero fatemur & credimus, Deum nequaquam sibi posse repugnare, ut qui semper idem sit sibi similius. Hinc Plato non immixit Poëtas & fabularum auctores è Republica sua exterminaluit, quod in theatris deos sibi ipsi repugnantes, & modo in hanc modo illam formam mutatos producuerint. Iouem illum mihi quis videat, modo in aureum imbre, modo in cynum, modo in aquilam mutatum. Tum Proœa illum Virginianum, de quo ille:

Tum varia illudent species, atq[ue] ora ferarum.
Fier enim subito sus horridus, atq[ue] tigris
Squamosusq[ue] draco, & fulua ceruice Leana.

Ex quibus sane patet, Deum omnem imaginum ipsum nequaquam prohibere voluisse: ut quibus ipse in templo suo locum esse voluerit, tum ut ornamenti ei aliquod afferrent, tum ut mysticæ significationi atque instructioni inseruissent. Quid? quod magno usq[ue] Propheta Daniel Deum patrem, antiquum illum dicerum, omnibus ferellementis & coloribus nobis depingat? quamvis idem non ignorauerit, Deum incorporealem esse, immaterialem, inuisibilem, neque vlla figura posse exprimi. Et profectò frustra omnis humana industria penicillo aut quocumque alio modo Dei nobis effigiem elaboratura erat, nisi vir ille diuinis sic depictam nobis exhibuisset. Quare credendum est, illas tantum Imagines diuino mandato prohiberi, quibus alius quam verus deus adorandus representatur, aut alius falsorum Deorum cultus introducitur; quales illa idola fuerunt, quæ Ægyptii

adorarunt, itemque vitulus ille aureus à populo Israelitico confitatus, Draco ille Babylonius, & infinita alia apud alias gentes. Ethoc quidem modo ipsi Iudeorum Rabini, ut apud Aben Estram in Decalogum videre est, præceptum hoc interpretatur.

Nihil horum simile imagines Christianorum habent: quæ non modo non contra Deum, sediam solum finem esse & sunt, ut hominum mentes ad Deum erigantur. Ipse Salvator noster Iesus Christus faciei sua effigiem nobis reliquit, ut eius humanitatis contemplatione tamquam per scalam Iacob, & præcipuum nostrum salutis organum, ad cœlestes, plenam Dei notitiam aequemur. O verè diuinam effigiem, longe alia quam Zeuxis aut Apelles manu efformataam! O cœlestem tabulam: in qua diuinæ illius faciei radij nullozilio quam ipsius Dei penicillo expressi sunt.

Quis magnum illum Leonem, tantæ sanctitatis virum mentiri voluisse dicat, quando ait, vidisse illam imaginem, & omnino talen visam, quæ humanæ manu fieri non potuerit? Quid? anno licet nobis habere sue scriptas, sue pictas, sue sculptas hominum, vel etiam cœlestium naturarum effigies: quum intellectus noster etiam imbecillis sit, ut nihil nisi phantasiam mediante apprehendere possit hæc vero per ideas & obiectas imagines mouet necessitate habeat? Et quis ille est tam diuinæ mentis, qui sine his velat imaginum aliam ad cœlestium res contemplationem euolare possit? quod etiam superveniet, facile tamen inde abstrahetur, nisi ab extensis istis rebus subsidium perat: ut D. Paulus docet. Quin rationem nullam video, quin ijs imaginibus quæ tam Majestatem quam amorem diuinorum inisiusque ministrorum nobis representant, eundem ad minimum honorem eandemque reverentiam tribuere debeamus, quæ Regum ac Principum picturis, immo chirothecis & sudarijs tribui solet: quibus à plerisque flexo genu osculamus.

IV. Nec vero obiectis eiusmodi solum homines vulgates, sed docti etiam opus habent: ut quoti meditatione & occursu à cœlestium contemplatione abducuntur. Ex obiectæ vero imaginis consideratione animus altius se se ad earum rerum quæ per illam representantur, contemplatione rigit. Nonne Pythagoras fuit qui dixit, numquam se templo ingressum, decorum contemplatio effigie